1814. No. 6

LEEUWARDER COURANT.

DONDERDAG, den 6 Januarij.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

TERMUNTEN, *den* 26 *December*.

Gister morgen, ten 11 uren, deden de Franschen, uit Delfzijl, met ongeveer 200 man infanterie, een uitval op Weiwerd. Zoo dra de pruissische troepen, in Borgsweer, Oterdom en Hevekes liggende, daarvan kennis kregen, braken zij op, onder bevel van den heer ritmeester *van Blankenberg*. De vijand trok eerst van Weiwerd naar Farmsum terug, maar zond vervolgens zijne geheele magt over den zeedijk, ten einde ons in de flank te vallen. Er ontstond een hardnekkig gevecht tusschen de Pruissen, welke door ongeveer 40 man hollandsche vrijwilligers, onder bevel van kapitein *Lavalette*, en tusschen de Franschen, wordende de laatsten tot vier keeren terug geworpen. Alleenlijk aan het sterke kanon-vuur uit Farmsum hadden zij eindelijk hunne redding te danken. Ofschoon zij ten laatsten tot 400 man infanterie en 50 man kavalerie aangroeiden, werden zij evenwel terug gedrongen, en tot onder de wallen van Delfzijl, werwaarts zij in de grootste wanorde retireerden, vervolgd.

De uitslag van dit gevecht, hetwelk tot aan 4 uren duurde, is geweest, dat 6 gesneuvelde Franschen op het slagveld liggen bleven en ten minste 20 mannen geblesseerd werden. Van de pruissische zijde zijn 6 mannen, te weten 1 onder-officier en 5 gemeenen, gewond, doch niet gevaarlijk, en 1 huzaren paard doodgeschoten. De emder landstorm stond in het gezigt des vijands, in reserve. Het oogmerk des vijands, om de naburige dorpen uit te plunderen, waartoe hun het gebrek in de vesting zou genoodzaakt hebben, is zoo doende geheel verijdeld geworden.

GRONINGEN, *den* 28 *December*.

Op den 24sten dezer zijn, uit deze stad, naar den Rijnkant vertrokken, ten einde zich bij het leger te voegen, Z. E. de rus-keizerlijke generaal *Ilawaitski* en den prins *Lapuchin*, begeleid door een groot gedeelte van de zich hier bevindende Kozakken. Gedurende hun verblijf van 6 weken in deze plaats ontvingen zij, om hun grootmoedig karakter en heusche behandeling van een ieder, in een ruime mate de hulde, waarop alle goede menschen aanspraak hebben, namelijk de algemeene achting en toegenegenheid der ingezetenen.

De heer baron overste *Rosen* vereert onze stad nog met zijne tegenwoordigheid.

Laatstleden dingsdag avond is hier van Appingadam terug gekomen de compagnie burger-fuseliers van den kapitein *van der Laan*. Een der manschap, met name *Jan Oosting*, een wever van zijn ambacht, mogt echter het zoete welkom van zijne vrouw en drie kindertjes niet hooren. Terwijl hij bij Hoogerbrug (een half uurtje van hier), weder op de schuit wilde gaan, deed hij in het duister een misstap, stortte in het water en verdronk.

DALEN, *den* 28 *December*.

Gaven wij op den 21sten dezer maand een kort verslag van hetgeen tot dien dag toe te Dalen en in de nabijheid van Coeverden was voorgevallen, wij zullen thans weder opgeven, hetgeen sedert dien tijd gebeurd, en eenige opmerking verdient.

Den 22sten heeft er alleen een klein gevecht met de voorposten plaats gehad, in welk gevecht zijn gewikkeld geweest eenige manschappen van de compagnie vrijwillige militairen, staande onder het kommando van den heer *Kruizeman*, alsmede eenigen van de provisionele landweer, met dat gevolg, dat de Franschen naar Coeverden zijn terug gedreven.

Dan, in den avond van dien dag, hebben zij weder 3 huizen, staande op de Loo, in brand gestoken, welke, benevens al het koren, daarbij staande, even als alle reeds verbrande huizen, geheel in de asch zijn gelegd.

Den 23sten is er niets bijzonders voorgevallen, behalve dat tegen den avond in Dalen weder is gerukt eene compagnie vrijwillige militairen, komende van Groningen, met welke hier gelijktijdig is gearriveerd de heer *van Heemstra*, de 2 compagnien vrijwilligers, welke reeds te Dalen zijn, en die welke nog verwacht worden, en chef kommanderende.

Den 24sten is er niets voorgevallen, hetwelk opmerking verdient.

In den morgen van den 25sten scheen het, dat de Franschen ons weder wilden aanvallen. Trouwens zij deden op onze voorposten kanonschoten, en begonnen uit de stad te trekken, maar werden even ras terug gedreven.

Tegen den avond van dien dag zijn in brand gestoken de nieuwe school, het schoone logement van de wed. *Nevels*, op de Loo, en het huis van den landman en voerwerker *Hendrik Gedkot*, ten westen van hetzelve staande.

Wij meenden dus, dat er nu geene huizen aan den weg, tusschen Dalen en Coeverden meer waren overgebleven, dan den volgenden morgen vernamen wij met blijdschap, dat van de wed. *Nevels* alleen de schuren waren afgebrand, en dat het huis van *Gedkot* geen vuur had gevat; maar deze onze blijdschap was van korten duur: want den volgenden dag, zijnde den 26sten dezer, zijn deze beide huizen op nieuw in brand gestoken en geheel afgebrand.

In den avond van dezen dag, ongeveer ten 5 uren, wanneer de compagnie van den heer *Kruizeman* de wacht had, vertoonden zich de Franschen tot aan de Dalermarsch. Er werd alarm geslagen, en alles vloog te wapen. Dan, zoo dra onze vijanden vernamen, dat de eerste en tweede compagnie vrijwilligers, onder kommando van de heeren *Kruizeman* en *Siebers*, en het opper-kommando van den heer *van Heemstra*, alsmede de landweer, onder het opper-kommando van den heer *van den Hoja Kijmmel*, aanrukten, keerden zij naar Coeverden terug.

Den 27sten is er te Dalen, en voor zoo ver het drentsche grondgebied betreft, niets bijzonders voorgevallen. Maar de Franschen zijn dien dag uitgetrokken naar den kant van de Scheer en Aanderveen, liggende tusschen Coeverden en den Hardenberg, hebben daar verscheidene huizen uitgeplunderd, twee verbrand, en van daar, volgens zeggen van sommigen, 100, en van anderen 150 beesten mede naar Coeverden terug genomen. Van één boer, met naam *Drenthen*, hebben zij 29 beesten geroofd.

Op heden den 28sten is er niets, voor zoo ver wij weten, voorgevallen, behalve dat heden avond een gedeelte van de derde compagnie vrijwillige militairen hier is gearriveerd.

Voor en aleer wij echter dit ons berigt sluiten, vinden wij ons verpligt, ter eere van onzen waardigen maire, een omstandig verslag te geven van de bravoure, door hem op den 5den dezer maand betoond:

Hij vatte des morgens met eenige manschap van de Smilde post bij den molen voor Dalen, ging vervolgens met *Klaas Koenders Houwink* op den voorpost. Hier eenige schoten gedaan hebbende, trokken eenigen van de voorposten terug, en er ontstond een geschreeuw van de Franschen, welke tot op 70 passen genaderd waren, op welke onze maire zijne bus rigtte, en een man neder schoot.

Vervolgens de laadstok aan zijne bus willende steken, kreeg hij een schampschot aan een zijner vingeren van de regter-hand, en liep daarna met eenige Kozakken, welke bij hen waren gebleven, naar een kamp, op hetwelk een onzer veldstukken geplaatst was. Na hier een weinig te hebben vertoefd, werd er storm gekommandeerd. De maire trok mede tot achter in de Dalermarsch, waar hij, zijne bus ladende, terwijl de landlieden en Kozakken begonnen te retireren, zich eensklaps en onverhoeds overvallen en besprongen vond door eenen soldaat, die hem de bajonet op de borst zette, en riep: *de bus hier!* Dan, in plaats van zich over te geven, sprong onze maire terug, en trof den soldaat met een' kogel, zoo dat hij neder zonk.

Nu zocht hij zich door de vlugt te redden, en voegde zich bij den bovengemelden *Klaas Koenders Houwink*; maar naauwelijks waren zij eenige treden gevorderd, of twee der vijanden liepen van ter zijden op hen in, en wilden hen gevangen nemen; doch de eene werd door den maire, met de pistool, en de andere door *Klaas Koenders*, met de sabel, nedergeveld.

Hierop hunne retraite verder voortzettende, zocht een Franschman hen nog bij een moeras in den marsch den pas af te snijden. Dan, de maire dezen op ongeveer 20 passen hebbende laten naderen, schoot hem met eene tweede pistool ter neder, en ontkwam alzoo gelukkig.

Zie daar een kort en waarachtig verslag van het gehouden gedrag van onzen maire *Cassa* op den 15den dezer, die waarlijk hierdoor, en bij alle andere aanvallen, welke de Franschen sedert dien tijd hebben gedaan, getoond heeft, een braaf man te zijn.

AMSTERDAM, *den* 31 *December*.

Schoon de voor ons zoo gewenschte uitslag van des vijands aanvallen op Breda reeds lang bekend is, blijven de bijzonderheden van deze hoofdgebeurtenis der tot nog toe plaats gehad hebbende krijgsverrigtingen zoo gewigtig, dat het ook der moeite waardig is, op te zamelen, hetgeen men nu nog daaromtrent verneemt. Zie hier hetgeen geschreven wordt uit Bommel, alwaar de toenmalige aanwezigheid van het pruissisch hoofdkwartier gelegenheid gegeven heeft, om omstandigheden te weten, die te Breda zelve onbekend gebleven zijn:

,, De vijand was den 19den, nagenoeg met 7 à 8000 man, voor Breda gerukt, sloot die vesting in en bombardeerde dezelve; de gevangenen, die men maakte, gaven hun getal voor eens zoo sterk op; de bezetting was op het oogenblik, dat de vijand verscheen, nog niet met al het benoodigde voorzien; men had vooral gebrek aan ammunitie; de majoor *Colomb*, die met zijn korps van de kanten van Brussel en Leuven kwam, om den marsch van den vijand te verontrusten, rukte met vijf stukken geschut, die hij op den vijand veroverd had, in Breda, en versterkte daardoor de vesting. Terwijl nu de generaal *Bennendorff*, die in Breda kommandeert, door zijne welberaamde plannen en door de dappere houding zijner troepen, den vijand ophield, maakte de luitenant-generaal *von Bulow* zich gereed, de plaats te ontzetten, en kwam met den engelschen generaal sir *Graham* overeen, deze beweging gezamenlijk te doen. De generaal *Kraft* werd van de pruissische zijde hiermede belast, en rukte den 21sten van Heusden voor Breda. De welberaamde maatregelen van dezen generaal, de welgeordende bewegingen der Engelschen en de dapperheid der bezetting, dwongen den vijand, het bombardement en de blokkade op te breken, en zich, onder begunstiging van den nacht, uit eene gevaarvolle positie te redden, hetwelk hem 24 uren later niet meer zou gelukt zijn.

De vijand is op Antwerpen terug getrokken. Het eerste regement lijf-huzaren heeft bij die gelegenheid zijnen ouden roem met nieuwe lauweren versiert, het deed verscheiden schoone aanvallen op de garde-jagers van den vijand, en maakte eenige gevangenen; de hollandsche boeren hebben zich bij de troepen geschaard en mede gevochten, en door hunne patrouilliën de communicatie zeer bevorderd. De klok werd alomme in de gemeente geluid en de ingezetenen vereenigden zich in massa, om hunne eigendommen te verdedigen. Breda is nu van alles rijkelijk voorzien, en in Geertruidenberg ligt pruissische bezetting.

HAARLEM, *den* 31 *December*.

Men heeft thans gegronde hoop, dat de Koning van Denemarken zijne onderhoorige staten voor de rampen des oorlogs zal beveiligen; zeker is het, dat na het sluiten van den wapenstilstand de onderhandelingen met ernst zijn doorgezet. Men verzekert tevens, dat eene der voorwaarden der bondgenooten daarin bestaat, dat Denemarken dadelijk eene krijgsmagt van 30,000 man ter beschikking van de geallieerden zal stellen, ten einde den algemeenen vijand te bevechten. Denemarken heeft zich tot nog toe niet te beroemen op den oorlog, door hetzelve volgehouden. De deensche troepen hebben zeer ongelukkig gestreden en vrij wat volk verloren. Na het terug trekken der deensche troepen in het Sleeswijksche, wordt Hamburg geheel ingesloten. De ongelukkige inwoners dier stad bezwijken schier onder het ijzeren juk der Franschen.

ROTTERDAM, *den* 30 *December*.

In een brief uit Dillenburg, van den 20sten december, schrijft men, dat alles aan den Rijn in beweging was; bij Bazel was een groot leger over denzelven getrokken, en volgens berigten, van de russische officieren, gelooft men, dat weldra ook te Maintz, Koblentz en Dusseldorp de legers over dien vloed trekken zullen.

— Een brief van Frankfort, van den 21sten december, meldt, dat het geheele geallieerde korps van dertig duizend man die stad had verlaten, en dat, behalve Zijne Majesteit den Koning van Pruissen, zich geen der Vorsten daar meer bevond.

— Men verneemt, dat het hoofdkwartier van den Kroonprins van Zweden den 24sten voor Gluckstadt was, welke stad gebombardeerd werd.

— Uit Tholen wordt het volgende gemeld: Den 16den kwamen hier 1200 engelsche gardes aan. Den 17den, 300 man kanonniers; den 18den zijn ruim 3000 man in het eiland gekomen; den 19den zijn 400 man van hier naar St. Maartensdijk vertrokken, maar weer door anderen vervangen. Den 20sten is er een regement infanterie door, en achthonderd man engelsche dragonders buiten om deze stad getrokken; zijnde het hoofdkwartier nog hier. In Zuid-Beveland en om Bergen-op-Zoom is veel krijgsvolk.

Den 22sten arriveerde aldaar Zijne Doorluchtige Hoogheid den Erfprins van Oranje en Nassau, en nam deszelfs intrek in het huis van den heere ontvanger-generaal *van Stapele*, en, na de commissien van de regering, de kerkenraad, enz., audientie verleend te hebben, heeft Zijne Hoogheid met den engelschen generaal en de staf-officieren eene conferentie gehouden, en is onder het gejuich des volks naar Steenbergen vertrokken, wordende dadelijk gevolgd door het regement van de gardes, vier compagnien artilleristen, met hare veldstukken, en eene compagnie sappeurs; als ook nog in den namiddag, het 39 en 35ste regement van linie.

Van den 27sten.

Gister is het hoofdkwartier naar Steenbergen verplaatst, om dat het hier te vol was. Er leggen vele schepen om ons Eiland, uit welke men artillerie en ammunitie aan wal brengt. Eene compagnie burgers is reeds geïnspecteerd, eene tweede zal morgen georganiseerd worden. Het fort Bath en Bergen-op-Zoom zijn nog in handen der Franschen, en van Walcheren hoort men volstrekt niets.

— Te Lint, over Nijmegen, worden een aantal vaartuigen bijeen gebragt, zoo dat men algemeen van denkbeeld is, dat er weldra een aanval op Nijmegen zal plaats hebben, te meer, om dat uit alle de berigten tot den 28sten december blijkt, dat de stad niet sterk door Franschen bezet is.

— Den 29sten december zoude het 4de bataillon Oost-Pruissen van Tiel uittrekken en vervangen worden door het korps van den generaal *van Lottum*. De gemeenschap tusschen den Bosch en Grave schijnt afgebroken te zijn. Voor drie dagen bevond zich reeds een korps Pruissen, van twee-duizend man, bij het dorp Hees, om over den Schaiksenhoek naar Grave te gaan. Te Druten echter zijn nog Franschen.

— Den 30sten december meldde men van Breda, dat er weder zeshonderd man was binnen gekomen, zoo dat de bezetting dier stad nu omtrent achtduizend man sterk was: maar dat men meende, dat dezelve weldra zoude voorwaarts rukken, en door Engelschen vervangen worden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

HANZE-STEDEN.

BREMEN, *den* 20 *December*.

In het hoofdkwartier van den Kroonprins van Zweden is de volgende proclamatie gedaan:

„ P R O C L A M A T I E.

„ Inwoners van Holstein!

„ Het geallieerde leger in het Noorden van Duitschland heeft nu uwe grenzen betreden, na dat uwe regering de herhaalde aanbiedingen der verbondene mogenheden, ten einde aan de algemeene zaak van Europa bij te treden, verworpen heeft

„ De traktaten tusschen de geallieerden vereenigen Noorwegen met het koningrijk Zweden, en schadeloosstellingen, aan uw politiek bestaan verzekerd, waren voor Denemarken bestemd geweest. Doch, uwe regering heeft alles verworpen.

„ Van dit oogenblik af wordt Holstein, als een onderpand voor den afstand van Noorwegen aan Zweden, door mij in bezit genomen.

„ Inwoners van Holstein! meng u niet in de politieke betrekkingen. De vreedzame burgers zullen beschermd, de oproermakers gestraft worden. Het leger zal de strengste krijgstucht in acht nemen.

„ Er zal eene provisionele regering aangesteld worden, die bestaan zal uit de voornaamste burgers, welke door hunne talenten, gedrag en bezittingen uitmunten. Zij worden belast met de inwendige regering des lands, en om voor uwe belangen te waken. Gehoorzaam de bevelen, welke zij, door de tijdsomstandigheden geboden, u geven zullen."

Van den 23sten.

Onze courant van den 22sten dezer deelt, onder anderen, de beide laatste bulletins van den Kroonprins van Zweden mede.

Volgens het eerste, gedagteekend Neumunster, den 12den december, had Z. K. H., na over Oldeslohe en Seegeberg getrokken te zijn, deszelfs hoofdkwartier naar Neumunster verlegd. Om gevangenen en tijding te krijgen, had de prins van Eckmuhl, zijne geheele kavalerie uit Hamburg laten rukken, gedekt door eene reserve van verscheiden bataillons. Onder bevel van den divisie-generaal *Vichery* greep dit korps een' voorpost van Kozakken te Tondorff aan, en rukte zoo onstuimig voorwaarts, dat het, te gelijk met het piket, te Rahlstedt aankwam. Het regement Kozakken, dat deze plaats bezette, zag zich genoodzaakt, op Siek te retireren, alwaar zich de generaal *Pahlen* met 6 eskadrons reguliere kavalerie bevond. De activiteit en onverschrokkene aanvallen van den generaal *Pahlen* en den oversten *Timen* wierpen den vijand aanstonds overhoop. Men vervolgde hem tot Wandsbeck en maakte 50 gevangenen.

De generaal *Dörenberg* schermutselde met de Denen, die van Oldeslohe kwamen en tot Bode vervolgd werden.

De generaal *Tettenborn*, die met zijn korps over de Eider was gegaan, bezettede Friedrichstad, Tonningen en Husum, en ontwapende in de twee laatste plaatsen den landstorm, waarbij hem 500 geweren in handen vielen. Hij zond detachementen uit tegen Sleeswijk, en liet het fort Hollerwich observeren.

Het zweedsch leger had zich tusschen Rendsberg en Kiel tegen de Eider geplaatst, terwijl eenige detachementen de laatste plaats bezettedden. Het hoofdkwartier van den maarschalk graaf *Stedingk* was te Preetz. De ingezetenen van Ploen en Eutin ontvingen de Zweden met gejuich; des avonds was de stad geïllumineerd.

De generaal *Sköldebrand*, den vijand vervolgende, haalde hem in bij Börnhoft. Deszelfs magt bestond al-daar uit 3 bataillons infanterie en 2 regementen kavalerie, staande in slagorde met eene batterij van 6 stukken op den linker-vleugel. Dezelve werden doorgebroken en gedwongen, de wapenen neder te leggen. Door een misverstand, of op aanraden van eenige harer officieren, namen de troepen echter de wapenen weder op vuurden op de zweedsche kavalerie, en deden veel schade.

Eenige eskadrons huzaren, den vijand vervolgende, kwamen daarop terug, en houwden deze bataillons neder.

Dewijl de vijand in het dorp Börnhoft eene zeer aanzienlijk reserve-korps had, kon men hem slechts zijne batterij en 300 gevangenen ontnemen. Zijn verlies aan dooden en gekwetsten is zeer aanzienlijk, het onze beloopt op een paar honderd man, en even zoo vele paarden.

De overwinning was volkomen.

De vijand, door den generaal *Wallmoden* van Rendsburg afgesneden, trok op Kiel terug. Door den generaal *Skjöldebrand* vervolgd wordende, passeerde hij het kanaal, en trok, op den anderen oever, naar de vesting, terwijl hij de brug verbrandde. De herstelling vorderde een etmaal tijds De generaal *Wallmoden*, die zich tegen Klawenseck gewend had, liet eene andere leggen, en detacheerde den generaal *Dörenberg* op Eckernföhrde, dewijl hij tijding gekregen had, dat de vijand op dit punt terug trok. De voorhoede van den generaal *Wallmoden* was reeds lang gepasseerd. Eenige bataillons en een huzaren regement, die de brug bewaken en de communicatie met den generaal *Dörenberg* open houden zouden, werden te Ostenrode door het vijandelijk leger aangegrepen; ongetwijfeld vreezende, op hunnen marsch naar Colding vernietigd te worden, namen zij het snelle besluit, zich naar Rendsberg door te slaan. Daar het hoofdkorps van den generaal *Wallmoden* zich verwijderd had, kon hetzelve niet tijdig genoeg aankomen, om deel te nemen in het gevecht. Met 1 regement huzaren, 4 bataillons infanterie en 4 stukken geschut onderhield deze generaal een' langen, hardnekkigen strijd, tegen eene magt van ten minsten 10,000 man, welke eene talrijke artillerie bij zich had. Lang was de uitkomst onzeker; maar eindelijk gelukte het den vijand, den weg van Rendsburg te winnen. De soldaten werden dikwijls handgemeen, en ofschoon de Denen tegen de onze, als 3 tegen 1 stonden, behield de graaf *Wallmoden* evenwel het veld. Eindelijk kwam er ontzet. De mecklenburgsche jagers te paard en te voet, zijnde de voorhoede des generaals *Vegesack*, kwamen aan, en beslisten het gevecht. De prins *Gustaaf van Mecklenburg*, die zich bijzonder kenmerkte, werd vrij zwaar gewond. De graaf *Wallmoden* heeft bij dit gevecht 1 stuk geschut en 5 tot 600 man aan dooden, gewonden en gekwetsten verloren. Het verlies des vijands was meer dan 1000 man.

De prins van Hessen heeft een wapenstilstand gevraagd. Het is waarschijnlijk, dat de oneenigheden tusschen Zweden en Denemarken bijgelegd zullen worden, en dat Denemarken zich met de geallieerden vereenigen zal.

— Volgens het tweede bulletin, gedateerd Kiel den 16 december, is aan den prins van Hessen den wapenstilstand toegestaan. Dezelve heeft een aanvang genomen op den 15den dezer, ten middernacht, en zal den 29sten op hetzelfde uur eindigen. Men zal zich van dezen tusschentijd bedienen, om de operatien tegen Hamburg voort te zetten. Het deensch leger heeft zich slechts, als door een wonder, in Rendsburg kunnen werpen; 2 uren later, en het zou genoodzaakt geweest zijn, de wapens neder te leggen. Het fort Wollerwick heeft zich aan den generaal *Tettenborn* overgegeven. Die generaal heeft, sedert zijne komst in de hertogdommen, reeds 38 stukken geschut genomen.

Het fort Fredrichfort en de vesting Gluckstadt zijn in den wapenstilstand niet begrepen. Wanneer de deensche regering den vrede kiest, dan zullen deze plaatsen de verschrikkelijkheden van een bombardement niet ondervinden. Het zweedsch leger heeft, te midden van hare overwinningen, halte gehouden. De tijd, welke zij in het wachten op het besluit tot den vrede verliest, is van een onberekenbaar aanbelang. Dus was het, dat de geallieerden aan Denemarken en Europa een sprekend bewijs van hunne gematigdheid gaven. Moeten de vijandelijkheden weder beginnen, dit zou voorzeker een groot onheil zijn. Men zal echter de gevolgen daarvan niet aan de verbondene magten kunnen wijten.

Ten gevolge van den wapenstilstand, heeft het Noordelijk leger de in Sleeswijk zijnde afdeelingen terug geroepen, en hare troepen bezettede in dit hertogdom de linie van Eckernförde tot aan Husum. Er zijn zoodanige schikkingen gemaakt, dat zich in drie marschen een leger van 35,000 man op de uiterste einden van ieder dezer punten kan bevinden. Deze maatregel zal toereikende zijn, om Denemarken te overtuigen van het onregt, dat het aan de geallieerden en de goede zaak heeft toegebragt.

Ieder dag is, voor het belang van die regering, het verlies van eene eeuw.

GEBOORTE- EN STERF-BERIGTEN.

*** Heden morgen, ten twee uren, is verlost van eene welgeschapen dochter H. FEENSTRA, hartelijk geliefde huisvrouw van

DRAGTEN, S. F. REIDING.
den 1 januarij 1814.

*** Heden avond, ten 7 uren, overleed mijne waarde echtgenoote, YBELTJE TJEERDS, na een' hevigen aanval van beroerte, in den ouderdom van 69 jaren 6 maanden en 10 dagen.

Ik verlies in mijnen verren gevordenden ouderdom, met haar, eene getrouwe en deelnemende gezellin, met wien ik bijkans 44 jaren het pad des levens bewandelde, en mijne kinderen eene liefhebbende en zorgdragende moeder.

Alleen het denkbeeld, dat Gods wille altoos wijs en goed is, benevens eene niet ongegronde hoop, op eene gelukkige standverwisseling, troost ons in onze bittere droefheid, en leenigt onze smerten.

DRAGTEN, den 1 januarij 1814. J. H. CAMMINGA.

*** Na eene gelukkige echtverbindtenis van ruim vieren-veertig jaren, overleed heden avond mijne geliefde huisvrouwe, CATHARINA STINSTRA, in den ouderdom van bijna 71 jaren.

Dit tot communicatie aan bloedverwanten en vrienden, met verzoek van rouwbeklag verschoond te blijven.

HARLINGEN, den 2 januarij 1814.

DIRK FONTEIN.

LEEUWARDEN, den 5 Januarij 1814. Heden overleed mejufvrouw PETRONELLA BERGSMA, in den ouderdom van 85 jaren en 8 maanden, ten huize van mevrouwe de weduwe *Schummelketel*.

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON